

Література

1. Иванов Д. Путь к вершине. Факторы успеха. Что важнее: soft skills или hard skills? // Управление человеческим потенциалом. — 2010. — № 3. [Электронный ресурс] // Режим доступа : http://www.colloquium.ru/article/hard_soft/hard_soft.php
2. Adizes I., Corporate Lifecycles: How and Why Corporations Grow and Die and What to Do about It. Englewood Cliffs. N.J.: Prentice Hall, 1988.
3. Adizes I., Managing Corporate Lifecycles. Paramus. NJ: Prentice Hall, 1999.
4. «Soft Skills» и «Hard Skills» — в чем разница? [Электронный ресурс] // Режим доступа : <https://bemycareercoach.com/soft-skills/hard-skills-soft-skills.html>
5. Hard Skills vs. Soft Skills — Difference and Importance [Electronic resource]. — Available from : <https://bemycareercoach.com/soft-skills/hard-skills-soft-skills.html>
6. Aol Jobs. Top-10 Soft Skills for Job Hunters. [Electronic resource]. — Available from : <http://jobs.aol.com/articles/2009/01/26/top-10-soft-skills-for-job-hunters>

УДК 35.074

Данилевич Н.С.,

канд. тех. наук, доцент,
доцент кафедри управління персоналом та економіки праці,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

Шевчук О.В.,

ст. викладач кафедри управління персоналом
та економіки праці,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

НАПРЯМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Цифрова економіка як сукупність нової галузі являє собою швидко зростаючу частину світової економіки. Вплив цифрових технологій відчувається як на глобальному, так і на локальному рівні кожної країни. Традиційні підходи та методи роботи змінюються з проникненням новітніх технологій в нові галузі та

сфери життєдіяльності людини. Ці технології дозволяють збільшувати ефективність виробничих і бізнес-процесів. Розвиток новітніх технологій пришвидшує перехід до цифрової економіки. З усіма цими процесами стикається і економіка України. Останні 10 років цифровізація стала ключовим драйвером зростання української економіки та добробуту громадян. Кабінет міністрів розпорядженням від 17.01.2018 N 67-р схвалив Концепцію розвитку цифрової економіки і суспільства України на 2018-2020 роки та затвердив план заходів щодо її реалізації. Ця Концепція передбачає здійснення заходів щодо впровадження відповідних стимулів для цифровізації економіки, громадської та соціальної сфер, усвідомлення наявних викликів і інструментів розвитку цифрової інфраструктури, набуття громадянами цифрових компетенцій, а також визначає критичні сфери і проекти цифровізації, стимулювання внутрішнього ринку, використання і споживання цифрових технологій [1].

Цифрова економіка передбачає цифрове перетворення всіх сфер життєдіяльності, надаючи їм значний економічний та соціальний ефекти. Все це відкриває нові потужні можливості для держави, суспільства та громадян. Розвиток цифрової економіки обумовлюється зростанням ряду напрямків, безпосередньо пов'язаних з цифровими і мобільними технологіями. До них відносяться: онлайн-торгівля (e-commerce), фінансові послуги (наприклад, онлайн-банкінг), соціальні інтернет-сервіси (соціальні мережі, онлайн-стрімінг, онлайн-ігри), освіта, охорона здоров'я (електронні амбулаторні карти, електронні підручники), а також адміністративні послуги. Цифрові технології, послуги та системи є надзвичайно важливими для соціального розвитку. Вони можуть забезпечити зростання і створення нових робочих місць в усіх галузях економіки, починаючи з найменших традиційних підприємств і закінчуючи новітніми високотехнологічними виробництвами, що з'являються сьогодні.

Для високотехнологічних виробництв потрібні мультидисциплінарні фахівці, а в умовах розвитку цифрової економіки звичні професії набувають нових характеристик і наповненості. Для розвитку цифрової економіки необхідно вирішувати завдання підготовки і перепідготовки необхідних підприємствам кадрів. Відправною точкою може стати зміна моделей і технологій в системі освіти. Систему освіти необхідно націлювати на формування вміння відмовлятися від застарілих знань і швидко опановувати нові. На даний момент ситуація розвивається таким чином, що можна говорити про кардинальний характер змін, що відбуваються в професійній і освітній сфері. І середня, і вища освіта сьо-

годні опинилися під впливом одночасно двох найсильніших чинників: з одного боку — це стрімка зміна переліку професій і кваліфікацій, з іншого — впровадження принципово нових цифрових технологій навчання.

Час вимагає, щоб освіта була неперервна й відбувалася впродовж усього життя людини — від початкової школи до виходу на пенсію. Для цього потрібно розвивати такі напрями, як традиційна формальна освіта (від початкової школи до вишів), неформальна освіта й підвищення кваліфікації, а також перепідготовка. Держава, крім забезпечення традиційної освіти, також може стимулювати приватний сектор надання неформальної освіти своїм працівникам.

У галузі формальної освіти державі потрібно поліпшити її якість і ввести зміни до навчальних програм — впроваджувати й використовувати дедалі більше цифрових навчальних програм за допомогою стандартних онлайн-тренінгів; запроваджувати у школах навчання підприємницьких навичок на базі методології, які використовують інкубатори й акселератори. Налагоджувати співпрацю між Міністерством освіти і науки та індустрією інформаційних технологій для залучення до освітнього процесу фахівців-практиків у галузі ІТ; запустити платформу стратегічної комунікації й обміну інформацією між вишами та ІТ-галуззю для формування актуальної бази знань і запитів на фахівців; проводити хакатони та змагання стартапів у межах навчальних програм; запустити загальнонаціональну програму базової цифрової освіти в межах перекваліфікації та післядипломного навчання. Стимулювання й заохочення приватних компаній в розробленні навчальних програм для працівників [2].

Найважливішою зміною буде те, що навчання стане персоналізованим. Це також дозволить забезпечувати учнів та студентів матеріалами, які найбільше підходять під їхні індивідуальні академічні потреби. Інтегрування цифрових технологій в освітній процес дозволить максимально оптимізувати безперервне навчання та досягти високої результативності.

Література

1. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018–2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-shvalennya-koncepciyi-rozvitku-cifrovoyi-ekonomiki-ta-suspilstva-ukrayini-na-20182020-roki-ta-zatverdzhennya-planu-zahodiv-shodo-yiyi-realizaciyi>.

2. Україна 2030 — країна з розвинутою цифровою економікою — [Електронний ресурс] — Режим доступу: <https://strategy.uifuture.org>.